

RIL-Seniorit avec -ryhmämatka Etelä-Amerikkaan

Chile, Argentiina, Uruguay ja Brasilia 8.-27.11.2018

Santiago de Chile - Valparaíso – Mendoza – Buenos Aires – Colonia del Sacramento – Iguassun putoukset – Itaipun voimalaitos - Rio de Janeiro

Matkalle osallistui kymmenen pariskuntaa, joista kahdeksan teki matkan Chilen kautta ja kaksi pariskuntaa liittyi joukkoomme Argentiinassa, eli Buenos Airesissa.

Matkan johtajana seniorien puolesta toimi Matti Rantala, jolla oli erinomainen panos matkan suunnittelussa, sekä varajohtana Pekka Hynynen. Matkan käytännön järjestelyistä vastasi Matkatoimisto Aventura.

Matkasimme torstaina 8.11. 2018 Pariisiin kautta Santiago de Chilen, jonne saavuimme perjantaina 9.11. paikallista aikaa klo 10.10. Matkustusaikaa välilaskuineen kertyi liki 20 tuntia.

Santiago de Chile

Santiagossa meitä oli vastassa paikallisopas Jaime Gonzalez, joka opasti meidät Hotel Cumbres Lastarria´an, joka sijaitsee suhteellisen lähellä kaupungin keskustaa. Perjantain iltapäivän ohjelma oli kullekin vointinsa mukaan vapaavalintainen, ja illalla kokoonnuttiin hotellin erinomaiselle illalliselle.

Lauantaiaamuna klo 9 lähdimme bussilla kaupungin keskustaan, Plaza de Armaselle, ja sieltä kävellen tutustuimme kaupungin keskustan merkittävämpiin nähtävyyksiin. Jatkoimme bussilla kaupunkikierrosta käyden mm. laukkaradalla ja päätyen lounaspaikkaamme. Lounas oli erinomainen. Loppupäivä olikin sitten kunkin vapaasti käytettävissä. Kohtuullisen kävelymatkan päässä hotellistamme oli kyllä riittävästi katseltavaa. Kohteena oli mm. Pablo Nerudan koti.

Matkalla Valparaisoon

2

Sunnuntaina heti aamusta lähdimmekin Valparaisoon, kaupunkiin, joka ennen Panaman kanavan avautumista, oli merimiesten ”unelmien” kaupunki. Valparaiso on edelleen tärkeä satamakaupunki, ja sinne on Santiagosta erinomainen, tosin maksullinen, moottoritie. Maisemat viininviljelyksineen vuorien rinteillä, kuin myös laaksoissa, olivat myös nautittavaa katsottavaa.

Matkalla kohteenamme olivat tietenkin erityisesti viinitilat Casablanca Valleysssä. Ensimmäisenä oli Bodegas RE. Tämä viinitila oli erikoistunut poikkeuksellisiin viinien ”sekoitteisiin”, joita kuvaavat hyvin heidän viiniensä nimet: RE Pinotel, RE Cardonnoir, RE Cabernagan jne. Tällaisia yhdistelmiä ei juuri Euroopassa viinien nimissä tapaa. Tilalla tuotettiin myös liköörejä ja oliiviöljyä. Tutustuimme heidän tiluksiinsa ja tuotantotiloihin ja saimme kokea myös maistiaisina heidän viinituotantoaan.

Bodegas RE:n maistiaisja ja viinien käymissämmioita, jotka ovat pinnoitettua teräsbetonia.

Täältä siirryimme Kingston Winery 'lle, jossa meillä oli maistiaisten kanssa makoisa lounas. Tämä viinitila oli ollut omistajaperheellä jo yli vuosisadan, ja oli lähiaikoina uusinut niin esittely- kuin tuotantotilansa. Näytti siltä, että viinitilamatkailu tulee muodostamaan tulevaisuudessa melkoisen osan tämänkin tilan tuloista.

Samalla tietenkin markkinoidaan tilan erinomaisia viinejä. Täällä tuotanto oli pääasiassa perinteisillä linjoilla. Lounastilan terassilta oli mahtavat näkymät yli Casablanca Valleyn.

Valparaiso

3

Lounaan jälkeen jatkoimme matkaa Valparaiso´on, jossa majoitumme Palacio Astoreca ´an, joka sijaitsi korkealla mäellä. Mäelel menimme El Peral ”hissillä”, eli hammasratasvaunulla. Hotelli oli viehättävän vanhanaikainen. Loppupäivä olikin vapaata ja se kului kiipeillen Valparaisoin kukkuloiden lukuisia portaita.

Yökuva hotellin ikkunasta ja hotellin viereinen Palazzo Baburizza kuvattuna hotellin terassilta.

Maanantaina, aamusta alkaen, tutustuimme vanhan Valparaïson saloihin opastettuna. Vanha alue on uskomattoman katutaiteen tyysija ja UNESCO:n maailmanperintö kohde. Paikallisoppaana kierroksella toimi Jaime Droguett. Nautimme kierroksen päätteeksi erinomaisen lounaan huikeissa maisemissa.

Päivän päätteeksi, parin tunnin ajon jälkeen, palasimme Santiagoon ja majoituimme samaan hotelliin kuin aiemminkin. Illalla tutustuimme vielä kaupungin iltaelämään, ja virkistävä sade kasteli ainakin osan joukkoa.

Seuraavana aamuna, eli tiistaina, aikaisin, lähdimme bussimatkalle yli Andien määränpäänä Mendozan kaupunki Argentiinan puolella. Matkaa ” linnuntietä ” olisi vain n. 180 km, mutta tietä myöten tuplasti, eli 360 km. Huikea kokemus oli Chilen puolella jyrkkä nousu serpentiinitietä ylös Andien rinteelle. Tosin ylin osa alitetaan tunnelilla (Tunel Cristo Redentor) n. 3200 m korkeudessa, mutta kokemusta lumirajalle noususta oli riittävästi. Vuoristotien ylitys, ilman tunnelia, on 3832 m korkeudessa. Pilvistä johtuen Aconcagua (6962 m) jää kuitenkin näkemättä, vaikka olikin ” hyvin lähellä”. Lumihuippuja kyllä riitti.

Argentiinan puolella lasku oli maltillisempi ja Andien rinteet loivemmat. Tie noudattelee Rio Mendozan uomaa. Argentiinan ylänkömaa on suurin piirtein samalla korkeudella kuin lähtökaupunkimme Santiago, eli n. 750 m korkeudella. Raja-asemalla Argentiinan puolella koettiin myös lumisade.

Meillä oli tuuria ylityksen osalta, sillä bussi, joka kuljetti meidät Mendozaan ei päässytkään palaamaan takaisin Santiagoon samana päivänä. Yhteys oli suljettu runsaan lumisateen vuoksi, eli sade alkoi juuri kun olimme päässeet Argentiinan puolelle.

Mendoza on kaukana Atlantin rannikolta, Argentiinan länsilaidalla, ja Andeista huolimatta tärkein meriyhteys on Tyynenmeren puolella, ei Atlantille. Matka satamaan Tyynellemerelle, Valparaisoon, on noin 400 km. Buenos Airesiin matka on kolminkertainen. Sen huomasi kyllä rekkaliikenteestä, joka tuli vastaamme kulkemallamme reitillä.

Tie oli todella hyväkuntoinen, vaikkakin vuoristo-osuudella se oli vain 1+1-kaistainen. Liikenteen valvontajärjestelmät molemmin puolin olivat jo huomattavasti ennen vuoristo-osuuden alkua. Rekkaterminaalit Andien molemmilla puolilla olivat laajat.

Vuoristo-osuudella, Argentiinan puolella, tien reunan pysyvät teräksiset aurasmerkitkin olivat nelimetrisiä. Aurasmerkeille on todella tarvetta, sillä pahimmillaan lunta tulee paljon, ja tie saattaa olla suljettuna pidemmänkin aikaa ennen kuin auraukset on hoidettu. Ylhäällä oli myös hiihtokeskus.

Matkalla kiinnitti huomiota myös vanha kapearaiteinen rautatie, joka aikoinaan palveli yhteyttä Argentiinan puolelta Tyynellemerelle. Rautatie valmistui vuonna 1910 ja poistettiin käytöstä 1984, mutta sen hienot, teräsrakenteiset sillat olivat edelleen nähtävissä. Aikoinaan englantilaisen insinööritaidon huippua. Jyrkimmillä osuuksilla oli apuna hammasrataskiskot. Rekat ovat nyt korvanneet kiskoliikenteen tällä osuudella.

Pysähdyimme matkalla Uspallatassa (alt. 1750 m) n. klo 14 ”lounaalle”. Nälkäisille ”hampurilaiset” maistuivat!

Mendoza

Majoituimme Hotel Argentino´on, lähellä kaupungin keskustaa. Mendozan maakunta on Argentiinan merkittävin viininviljelyalue, ja tunnettu erityisesti Malbec-viineistään. Keskiviikkona tutustuimme kolmeen viinitilaan. Kohteinamme olivat Susanna Balbo, Piatelli ja Terazzas de los Andes, jossa viimeainitussa nautimme myös tuhdin pihvilounaan, kera erinomaisten viinien.

Mendozan tasangon luonteenomaisin piirre on silmänkantamattomat viininviljelykset, ja niiden takana valkokuippuiset Andit. Andeilta sulava vesi varastoidaan ja viinin viljely perustuu täysin keinokasteluun. Uutta oli myös meille se, että viinitarhat oli peitetty tiheäsilmäisillä verkoilla. Ylämailla on usein rankkoja raekuuroja. Verkot suojelevat viinejä rakeilta. Vapaa-ajalla tutustuimme kävellen kaupungin keskustaan, mm. vilkkaaseen kävelykatuun ja hotellin vieressä olleeseen puistoon Plaza Independenciaan.

Buenos Aires

Torstaina 15.11., kohta aamiaisen jälkeen, lähimmekin lentokentälle määränpäänä Buenos Aires.

Kentällä oli vastassa paikallisopas Sebastian Airaldi, joka johdatti meidät Hotel Arc Recoleta´aan. Siellä joukkoomme liittyivät Amsterdamin kautta Buenos Airesiin matkanneet kaksi pariskuntaa. Yhteisen illallisen nautimme suosituksissa Fervor-ravintolassa.

Argentiinan ja Tangon pääkaupunki, Buenos Aires, Rio de la Platan rannalla, on helmi pääkaupunkien joukossa. Muutaman päivän vierailu antaa vain pinnallisen käsityksen kaupungista, mutta ohjelmamme tarjosi meille ainakin osan kaupungin parhaista puolista. Hotellimme sijaitsi kohtuullisen matkan päässä kaupungin tärkeimmistä nähtävyyksistä ja taksin käyttö oli edullista. Julkinen liikennekin tuntui toimivan.

Perjantain lähdettiin laajalle kaupunkikierrokselle, joka hautausmaan ja kulttuurirakennusten jälkeen päätyi La Bocan alueelle, jossa sijaitsee mm. kuuluisa jalkapallostadion La Bombonera. Muita kuin jalkapallofaneja kiinnostavampi alue sijaitsee La Bocan eteläosassa, Caminiton ja Magallanes-kadun varsilla. Eksoottiset ravintolat ja turistipyydykset on vaikeasti sanoinkuvattavia. ”Burleski” voisi olla lähellä oikeaa termiä. Ruoka oli ainakin hyvää ja riittävästi. Jotkut ehdivät turistikierroksen jälkeen tutustumaan myös kuuluisaan oopperataloon, jonne pääsi vain ennakkovarauksella ja opastettuna. Ne, jotka eivät päässeet oopperaan, tutustuivat kirjakauppaan (El Ateneo Grand Splendid), joka toimi vanhassa oopperarakennuksessa. Väkeä sielläkin riitti ja sai vapaasti liikkua kirjojen keskellä aitoissakin. Esiintymislavalla toimi kahvila.

Lauantaina 17.11. osa joukosta teki retken kaupungin ulkopuolelle, eli maaseudulle. Ajettiin San Antonio de Areco' on ja tutustuttiin kaupungin keskustassa muun muassa hopeasepän toimintaan. Sieltä ajettiin tilalle El Ombu de Areco' Esencia' an, tilalle, joka oli perinteinen maanviljelystila, mutta oli ottanut tehtäväkseen myös turistien viihdyttämisen. Siellä oli tarjolla niin ratsastusta kuin hevosvankkureilla ajoa. Ja tietenkin maittavaa ruokaa! Sen jälkeen vielä perinteisiä argentiinalaisia tansseja ja huipuksi ”hevoskuiskaajan” uskomaton hevosenkäsittely näytös. Sää meitä suosi jälleen sillä sadekuurot ajoittuivat bussimatkan ajalle. Matkan aikana myös opittiin kuinka mateetä valmistetaan ja nautitaan.

Sunnuntai olikin sitten ”vapaapäivä”. Kaupungilla kyllä riitti jokaiselle jotakin. Jotkut tutkivat museoita, jotkut kirpputoreja, jotkut kiertelivät ”hop on-hop off” bussilla. Eräät kävivät Rio de la Platalla risteilyllä. Kevyelle lounaallekin löytyi vaihtoehtoja. Yleensä lounasannokset olivat ”kahden syötäviä”.

Colonia del Sacramento, Uruguay

Maanantaina lähdettiin anivarhain lautalle suuntana joen toisella puolella oleva Uruguay. Lauttamatka kesti reilun tunnin. Vaikka vastapuolella jokea hämmötti Buenos Airesin silhuetti, oli kuin olisi siirrytty ”vuosisata” taaksepäin ajassa. Colonia del Sacramento on portugalilaisten 1680 perustama, ja on nykyajan elämänmenosta huolimatta säilyttänyt inhimillisen mittakaavansa. Erityisen mielenkiintoinen oli ns. vanha kaupunki. Majapaikkamme oli Posada del Antonio.

Tiistaina puolilta päivin palasimme Buenos Airesiin. Iltapäivän kukin käytti Buenos Airesissa mieltensä mukaan.

Illalla nautimme yhdessä illallisen tango-shown merkeissä paikkana Cafe de los Angelitos.

Keskiviikko olikin "vapaapäivä". Kaupungissa riitti kyllä nähtävää niin taiteen kuin kaupunkielämän ystäville.

Iguazú National Park

Torstaina herätys olikin tavallista varhaisempi. Bussi lähti hotellilta jo klo 3.40 suuntana lentoasema. Lento Iguazú putouksille kesti n. kaksi tuntia. Sää perillä oli todella helteinen. Turisteja alueella kuitenkin riitti.

Iguazú-joki on Argentiinan ja Brasilian rajajoki. Tutustuimme ensin Argentiinan puoleiseen osaan putouksista. Putouksia on n. 2,7 km matkalla, ja korkeimmat niistä ovat jopa 80 metriä korkeita.

Matkatoimisto oli meille hoitanut selvän kierto-ohjelman, jolla sai kyllä hyvän kuvan putousten mittakaavasta. Kuvat kertovat asiasta paremmin.

https://fi.wikipedia.org/wiki/Iguassun_putoukset

Putoukset sijaitsevat tietenkin luonnonsuojelualueella, joten valtaviin turistimassojen ohjailu alueella on oma lukunsa. Turistit tulevat ensin vastaanottokeskukseen, josta kuljetetaan väki junalla korkeimpien putousten yläpuolelle. Alueella on myös selvästi opastettuja ”luontoreittejä” patikoijia varten.

Kierroksen päätteeksi lounastimme alueella. Majapaikkamme oli Grand Hotel Panoramic.

Perjantaina varhain aamulla pakkasimme tavarat bussiin ja lähdimme tutustumaan Itaipun patoon ja voimalaitokseen. Voimalaitos sijaitsee Paraná- joessa, joka on Brasilian ja Paraguayn rajajoki. Linnuntietä Iguazusta on vain n. 35 km.

Voimalaitos on toiseksi suurin maailmassa. Kiinan ”Kolmen rotkon ”-voimalaitos on suurin. Kohde on erittäin suosittu turistikohdeena. Erityistä huomiota oli kiinnitetty alueen turvajärjestelyihin. Alueella kiersi erillinen turistibussijärjestelmä. Erityisjärjestelyin meille oli hoidettu kierros myös voimalaitoksen sisälle.

Ympäristön suojelu on ollut vaikea asia hanketta toteutettaessa. Yläpuolelle muodostetun altaan veden pinnan korkeus nousi n. 100 m, ja muodostuneen altaan alta jouduttiin siirtämään pois yli 40 000 asukasta.

Padon ohitukseen rakennettiin 10 km pitkä kalaporras-kanava, jossa korkeuseroa on 120 m, jotta kalat pääsevät kutemaan myös voimalaitospadon yläpuolelle.

Voimalaitoksen sähköntuotanto vastaa suurin piirtein koko Suomen sähkönkulutusta. Sähköä jauhaa 20 kpl 700 MW:n turbiinia. Tuotanto jaetaan puoliksi molemmille valtioille, mutta käytännössä Paraguay myy suuren osan omasta tuotannostaan Brasilialle. Turistikierroksella kiersimme koko voimalaitos- ja patoalueen bussilla. Kävimme siis myös Paraguayn puolella.

Iltapäivällä tutustuimme vielä Iguazún putouksiin Brasilian puolelta jokea. Turisteja tuntui riittävän molemmille puolille jokea. Kierroksen jälkeen lähdettiin lentokentälle, ja suuntana nyt Rio de Janeiro.

Parin tunnin lennon jälkeen olimme Riossa ja majoituimme iltamyöhällä. Majapaikkamme oli lähellä Copacabanaa, Hotel Augustus.

Riossa erinomaisena oppaanamme toimi Juha Näveri, tunnettu myös musiikin, Heavy Rockin, ammattilaisena. Hän on asunut pidemmän aikaa Brasiliassa, ja naimisissa paikallisen kanssa. Lauantai oli tiivis päivä kaupunkikierröksineen. Aloitettiin jo klo 8. Ensin käytiin Kristus-patsaalla ja kierros päättyi ”Sokeritopalle”. Välillä ehdittiin katsastaa niin kuuluisa Maracana-jalkapallostadion kuin Samba-karnevaalien areena. Tietenkin kierrettiin myös Copacabanan ja Ipaneman rannat. Illan suussa jäi hieman itsenäistä aikaa tutustua Copacabanan iltaelämään.

Sunnuntai 25.11. oli periaatteessa vapaapäivä, mutta useimmat meistä olivat ilmoittautuneet Guanabara-lahdelle tehtävälle risteilylle, jossa nautimme caipirinhojen tahdittamana kaupungin merellisestä silhuettista. Kiertelimme myös Rion vanhaa satamaa mm. sotalaivojen ja sukellusveneiden ohi. Risteily ulottui aina Niteron-kaupungin rannoille saakka, jossa näimme Oscar Niemayerin modernin taidemuseorakennuksen lahdelta käsin. Matkalla näimme myös historiallisen Ilha Fiscal- saaren ja modernin Huomisen Museo-rakennuksen.

Kuvissa Museo do Amanhã, Huomisen Museo, ja Niteroi-kaupungin Modernin taiteen museo.

Iltapäivällä riitti vielä aikaa tutustua omatoimisesti kaupunkiin. Jotkut kävivät tavarataloissa, toiset museoissa. Katsottavaa riitti kaikille.

Museo do Amanhã, Huomisen Museo ”sisältä”.

Lähtöpäivää edeltävänä iltana kokoonnuttiin yhteiselle illalliselle tyypillisesti paikalliseen ohjelmalliseen ravintolaan.

Lähtöpäivänä, maanantaina 26.11. ”yllätti” säätiedotuksen mukainen sadekuuro, joka tyhjensi Copacaban rannan. Varpaat kuitenkin kasteltiin Atlantin aalloissa. Uimaseuraa oli niukasti.

Paluulento Rio de Janeirosta lähti klo 21.50 ja Amsterdamin kautta Helsingissä oltiin tiistaina klo 17.15. Matka-aikaa näin oli liki 15 tuntia.

Mukana olivat koko matkan:

Matti Rantala ja Elina Rantala
Esko Mäkelä ja Maija-Liisa Mäkelä
Veikko Kauppila ja Helmi Kauppila
Pekka Hynynen ja Maija Hynynen
Olli Hämäläinen ja Kristiina Hämäläinen
Esko Komonen ja Pirkko Tenhola
Rita Piirainen ja Antti Piirainen
Juhani Kiiras ja Heljä Kiiras

lyhyemmän osuuden:

Hannu Laine ja Taru Laine
Markku Tuhola ja Maarit Tuhola

Raporttia rustasi Esko Komonen
Kuvia Esko Komonen (videoleikkeet), Pirkko Tenhola ja Matti Rantala (ryhmäkuvat)

Matkalaiset Kingstonin viinitilan maisemat taustanaan

Café de los Angelitos, illallinen ja tango-show.

Polliisi Santiago de Chile

Alkushotit viinitilalla Terazzas de los Andes, Mendoza. Rouvan taustalla hiilloksella pihvit tulossa.